

Doc 1588

ראש הממשלה

ירושלים, כג' בניסן תשט"ו
15 באפריל 1955

1456/90

מר ז. פלר
רח' ג'ורג' אליוט 4
תל-אביב

יקירי זאב,

קבלתי יקרתך מ-3 בח'ז.

קודם כל, אין חשבונך אתי חשבון צדק. אם אתה מחייב את הנשיא בשידורו - מדוע לא תזפה אותי בשידורי? ואם אין אתה מזכני אלא בנאום שבעצרת - ותמורת זה אתה מחייב את ב'ג בנאומי הוא - מדוע תצוץ לחשבון החובה את שידור הנשיא?

ובכן הזכרתי את השם המפורש של הפלמ"ח לא רק בנאומי בעצרת אלא גם בשידורי לאומה, ודוקא בשידור הזכרתי ביתר הדגשה ולזכות מפעלו העצמי, ולא רק כמקור לכחות התנדבות במלחמת העולם. ואלה היו דברי באותו ענין:

"אוצרות אלה (ז'א אנשי החי"ל והיחידות) של כח אדם והתמחות מקצועית, שנוכשו ע"י פעולה גלויה וסדירה ברשות זרה, הצטרפו בפרוץ מלחמת הקוממיות אל הכחות שנתחשלו בכור ארגון ההגנה וחטיבת הפלמ"ח מתוך פעולה נסתרת ונועזה ברשות עצמאית. שתי שלוחות אלו בהשתלבן הקימו יחדו את צבא ההצלה והמגן לעצמאות הישראלית".

הדברים נתפרסמו גם באקדמה לאלבום ההתנדבות - אשר אם אינו בידיך, איעצך לרכשו.

ואחרי כל אלה איני מבין מה טענתך אלי או מה משאלתך ממני. אין אני אחראי אלא לנאומים שלי ולנאומי נציגים הסרים למשמעתי. לגופו של ענין, ודאי שיש כל ההצדקה לגרוס את הפלמ"ח ככלול בהגנה - רב יתר משיש הצדקה לראות את כל היחידות היהודיות במלחמת העולם השניה ככלולות בבריגדה. כי ההגנה היא כלל והפלמ"ח פרט, בעוד שהבריגדה היא פרט והיחידות כלל. אבל רבים אינם מקפידים לא לצד זה ולא לצד זה וכשם שיש תרעומות על אי הזכרת הפלמ"ח כך יש טענות על הבלעת היחידות, ואין לדבר סוף. לדעתי, הנותן דעתו על רגישויות אלו ישובח אבל המתעלם מהן לא יגונה ביותר.

שלך,
משה דיין

